

Tulinuolina tuntee
pilkan hän selässään
Pettyneenä pois kulkee
nauru jälkeensä jää

Lujaa rintaansa vasten
sydän lyö sirpaleiksi särkyessään
Leikki ihmisen lasten
jälleen saa nöyrytmään

Portit linnansa sulkee
muurit on suojanaan
Kierreportaita kulkee
torniinsa korkeaan

Yksin ylhäältä katsoo
kun valot yön taivaan alla tanssivat taas
Niiden luokse niin tahtoo
eroon varjoista maan
pakoon pahuutta maan

Surusilmä on vaiti, ei liiku
muiden tahtiin ei keinunsa kiiku
Surusilmä jo valmiiksi tietää
mitä vielä saa sietää

Kun ei ymmärrä ahdasta mieltä
ventovieraiden viekasta kieltä
Yksin ulvoa saa suden lailla
sielu sielua vailla

Äänen kuulee hän yössä
ovelleen kiiruhtaa
Lento tähtienvyössä
toiveen vois toteuttaa

Sydän lyömästä lakkaa
Kuka lie oven takana odottaa?
Tuuli vain siellä hakkaa
oksia ikkunaan

Surusilmä on vaiti, ei liiku
muiden tahtiin ei keinunsa kiiku
Surusilmä jo valmiiksi tietää
mitä vielä saa sietää

Kun ei ymmärrä ahdasta mieltä
ventovieraiden viekasta kieltä
Yksin ulvoa saa suden lailla
sielu sielua vailla

Entä jos sinä tyhjällä tiellä
hänet näät, sua vastaan käy siellä
Silmät nuo katsoo sun sisimpääsi
niitä katsotko, käännätkö pääsi?

Surusilmä on vaiti, ei liiku

muiden tahtiin ei keinunsa kiiku
Surusilmä jo valmiiksi tietää
mitä vielä saa sietää

Kun ei ymmärrä ahdasta mieltä
ventovieraiden viekasta kieltä
Yksin ulvoa saa suden lailla
sielu sielua vailla